

Scénář:

moderátorka Eliška Kaplanová

Navštívili jsme pana Zdeňka Tužila, který na naší škole pracuje již 43 let. Ve školství se pohyboval celý pracovní život a navzdory důchodovému věku se i nadále pedagogické činnosti věnuje. Vyprávění jsme začali v jeho dětství, kdy se začal odvíjet jeho učitelský osud.

Zdeněk Tužil

Já pocházím z historicky široké učitelské rodiny, takže už mí praprapředkové byli učitelé. Takže že jsem chodil do školy za mamkou, děda byl učitel, takže jsem chodil do školy za dědou. Navštěvoval jsem ho už v předškolním věku, takže velice brzy jsem se rozhodoval o tom, že bych se chtěl stát učitelem.

moderátorka Eliška Kaplanová

Doma si dokonce vedli rodovou kroniku, do níž zaznamenávali učitelské rady a často si v ní četli a o školství diskutovali. Volba vysoké školy tedy byla jasná.

Zdeněk Tužil

Studoval jsem v Hradci Králové pedagogickou fakultu.

My jsme měli v rámci vysoké školy vojenskou přípravu, v tehdejší době byla dvouletá vojenská příprava. Tím, že jsme měli na fakultě vojenskou přípravu, takže my jsme potom získali nějakou hodnost, takže nás čekal rok vojny. Pak jsem si měl možnost vybrat odejít dělat tlumočnicka na vojenskou akademii tehdy Antonína Zápotockého do Brna, kde jsem na fakultě zahraniční tlumočil cizím studentům.

moderátorka Eliška Kaplanová

Cizinci dodržovali své zvyky a rituály a mnohdy to s nimi nebylo lehké. Vzpomíná na své muslimské spolužáky, kteří je za odměnu za jejich pomoc a spolupráci chtěli pohostit.

Zdeněk Tužil

Takže oni pro nás udělají hostinu před internátem. Tak my jsme netušili, o co se jedná. Tak jsme se dohodli na určitou hodinu, bylo to na odpoledne. Ráno přijel taxík, teď my koukáme, z toho taxíku tam tahají ovce... Oni si rozdělali oheň, sehnali si nějaký kotlíky, teď ty ovce tam zabili, naporcovali a v ohromném kotli vařili to maso. Udělali různé pochutiny a hlavně bylo to velice výborné. Jenomže jsme potom dostali vynadáno, protože jsme museli uklízet před budovou, kde na trávníku rozdělali oheň a byl tam nepořádek.

moderátorka Eliška Kaplanová

Pedagogickou činnost vykonával i v Africe.

Zdeněk Tužil

Když jsem vystudoval, odešel jsem na vojenskou službu a v rámci vojenské služby jsem měl možnost pracovat v zahraničí. Takže jsem potom pracoval

jako tlumočník v zahraničí, kde jsem měl možnost i učit děti československých občanů.

moderátorka Michaela Kremličková

Pobyt v zahraničí na něm zanechal nesmazatelné stopy, dokonce tvrdí, že kdyby měl dva miliony, určitě by se tam vrátil, aby se podíval, jak to tam za tu dobu změnilo. Jakým řízením osudu se ale pan učitel ocitl v Dolní Rovni?

Zdeněk Tužil

Když jsem se vrátil domů, nějaký čas jsme bydleli v Praze a potom jsem se vrátil, do Dašic a požádal jsem o místo a bylo mi nabídnuto místo, tehdy o tom rozhodoval Okresní národní výbor, odbor školství, tak mi nabídli místo učitele v Dolní Rovni, které jsem přijal.

moderátorka Michaela Kremličková

Navzdory tomu, že by si mohl užívat poklidný důchod, pan učitel na naší škole působí i v současné době. O tom, že by s profesí učitele skončil, nikdy nepřemýšlel.

Zdeněk Tužil

Jsem tady moc rád, jsem tady skoro 43 let a od té doby, co jen učím, nebo co dělám asistenta, tak chodím do školy strašně rád a moc se do školy těším, nemám žádné starosti, takže se můžu soustředit pouze na učení.

moderátorka Tereza Štosková

Na školu ale nemůže stále přestat myslet. Není mu lhostejný osud žáků a jejich vzdělání.

Zdeněk Tužil

Přemýšlím o tom, jakým způsobem zefektivnit výuku, aby dnešní mladí se chtěli učit, aby měli motivaci k učení, aby nespolehali jenom na to, že existuje wi-fi, ale aby také namáhali mozek.

moderátorka Tereza Štosková

Nemyslí si, že by byla dnešní mládež, nebo dnešní žáci horší, než byli oni. Taky dělali hlouposti, taky vyváděli, ale mělo to určitou míru a znali určité mantinely, mezi kterými se pohybovali.

A jaká jsou šťastná období jeho života?

Zdeněk Tužil

Život je taková mozaika, která se skládá z každodenních drobných radostí